

ORDENANÇA REGULADORA DE PARCS, JARDINS I ZONES VERDES

El Ple de l'Ajuntament de Quart de Poblet, en la sessió celebrada el dia vint-i-cinc d'octubre de dos mil setze, aprovà inicialment l'Ordenança reguladora de parcs, jardins i zones verdes. L'acord fou publicat en el BOP núm. 214, de data 7-XI-2016 . Atés que el dia 21-XI-2016 va finalitzar el termini d'exposició al públic i no s'hi van presentar reclamacions ni suggeriments, l'aprovació ha adquirit caràcter definitiu (BOP núm 249, de data 29-XII-2016).

El text íntegre de l'Ordenança és del tenor literal següent:

ORDENANÇA REGULADORA DE PARCS, JARDINS I ZONES VERDES

Índex

Disposicions generals

Capítol I. Exposició de motius

Capítol II. Contingut i abast

Capítol III. Autoritzacions municipals

Capítol IV. Protecció de l'entorn

Capítol V. Accions que cal tindre en compte a les zones verdes en les actuacions urbanístiques

Capítol VI. Protecció i defensa fitosanitària

Capítol VII. Protecció d'animals i la seua tinença en parcs i jardins

Capítol VIII.-Protecció del mobiliari urbà

Capítol IX. Vehicles als parcs, jardins i zones verdes

Capítol X. Règim jurídic

Capítol XI. Infraccions

Capítol XII. Sancions

Disposicions finals

DISPOSICIONS GENERALS

Capítol I. Exposició de motius

La Constitució espanyola entre els principis rectors de la política social i econòmica (article 45), diu que «Tots tenen el dret a gaudir d'un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona, així com el deure de conservar-lo», i estableix el deure dels poders públics de vetlar per la utilització racional de tots els recursos naturals, a fi de protegir i millorar la qualitat de la vida i defendre i restaurar el medi ambient, recolzant-se en la indispensable solidaritat col·lectiva, i preveient la

possibilitat d'establir sancions per als qui violen el que s'ha disposat, així com l'obligació de reparar el dany causat.

Des de l'Ajuntament de Quart de Poblet es duen a terme actuacions per a promoure el patrimoni verd municipal urbà, entés aquest en un sentit ampli i aplicat a tots els espais oberts d'ús públic dins del municipi. D'ací l'adhesió de Quart de Poblet a la Carta Aalborg el març de 2003 que va donar lloc a la instauració de l'Agenda 21 en el municipi. Per tant s'assumeix el compromís de fer polítiques encaminades a aconseguir un desenvolupament sostenible aplicant polítiques que tracten de resoldre els problemes mediambientals que ens afecten des d'un punt de vista local i comptant amb la participació de la ciutadania.

El municipi, tot complint el que preceptua l'article 25 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local, ha d'exercir competències en matèria de parcs i jardins i protecció del medi ambient, i per a la gestió dels seus interessos i en l'àmbit de les seues competències, pot promoure qualsevol classe d'activitats i prestar tots els serveis públics que contribuïsqwen a satisfer les necessitats i aspiracions de la comunitat veïnal.

És basant-se en aquestes competències i motivat per criteris de singularitat, raresa, edat, grandària, morfologia., valor paisatgístic i històric que l'Ajuntament podrà catalogar, descatalogar i protegir arbres singulars o agrupacions d'arbres i arbusts, establint, per decret d'Alcaldia, les condicions i actuacions en què se n'ha de regular la conservació, així com donar de baixa per causa motivada o donar d'alta nous exemplars. S'hi adjunta a aquesta Ordenança, en l'annex I, el catàleg inicial d'agrupacions o arbres singulars protegits dins del municipi.

Les entitats locals també poden, segons assenyala l'article 84 de la Llei 7/1985 esmentada, intervindre l'activitat dels ciutadans a través de les ordenances on aquesta normativa municipal regularà la utilització de parcs, jardins i places enjardinades.

A causa de l'increment constant de construcció de distintes modalitats de parcs i jardins, es posa en evidència la necessitat de comptar amb una normativa que regule aquesta matèria més en consonància amb l'actualitat del moment, per a aconseguir que l'ús d'aquests es duga a terme de manera que es mantinga el medi ecològic, el decor, l'estètica o la tranquil·litat i assossec característic d'aquests llocs públics i estiga en consonància amb la destinació normal dels elements de mobiliari urbà existent en tals llocs públics, per tal d'evitar-ne la destrucció, deteriorament i envelliment prematur.

Es tracta d'aconseguir un instrument jurídic de protecció dels parcs i jardins o zones verdes de caràcter públic, amb vista a conscienciar els ciutadans que els han d'usar i gaudir, de manera que se'n facilite una utilització adequada, així com a evitar que es produïsqwen danys o desperfectes, a més d'establir l'obligatòria reparació a càrrec del responsable i la sanció que corresponga d'acord amb aquestes ordenances. Tot això ha de redundar en la conscienciació del municipi que tots aquests espais formen part del patrimoni verd urbà de la població entés aquest com un element de valor paisatgístic propi del municipi de Quart de Poblet.

Si s'aconsegueix una millor conservació de parcs, jardins, zones verdes o vies públiques se n'abaratirà el cost i se'n millorarà la imatge, evitant reposicions i restauracions de plantes, elements decoratius, mobiliari urbà, etc. que és la finalitat primordial d'aquesta ordenança.

Capítol II. Contingut i abast.

Aquesta ordenança té com a objecte regular, dins de les competències municipals, la creació, conservació, ús i gaudi dels parcs, jardins, zones verdes, mobiliari urbà, així com l'arbratge viari de la població, sense perjudici de l'existència de normes reguladores d'actuacions en zones de caràcter privat per raons d'estètica urbana, defensa fitosanitària, etc.

Tots els ciutadans tenen dret a l'ús i gaudi dels parcs i jardins públics, atenint-se al que estableix aquesta ordenança i la resta de disposicions aplicables. S'entén per zones verdes o jardins i parcs públics, els d'utilització general, la conservació i vigilància dels quals són de competència municipal.

Així mateix es tindran en compte les condicions que han de regir per a tractar els animals que viuen en parcs i les limitacions per als que els usuaris introdueixen en aquests.

Els parcs o jardins amb tancament o control d'ús, estaran oberts segons els horaris que determine l'Alcaldia amb horaris que podran ser modificats segons les èpoques de l'any i necessitats del servei. En l'actualitat hi ha dos parcs enjardinats tancats que són el parc Poliesportiu i el parc del Riu Túria.

La resta de jardins del terme municipal que no tinguen tancament ni control d'ús, quedaran, excepte casos especials, il·luminats i oberts al públic durant tot el dia i la nit.

Els usuaris de les zones que es regulen en aquesta ordenança han de complir les instruccions que al respecte d'això figuren sobre la seua utilització en indicadors, anuncis, rètols i senyals sobre usos, prohibicions i horaris en cada lloc. En tot cas, cal atendre les indicacions que formulen els agents de la Policia Local i del propi personal del Servei de Parcs i Jardins, o si no n'hi ha, del personal que duu a terme el treball de conservació i vigilància de les dites zones.

A fi de fomentar la participació ciutadana, es obligatori informar la ciutadania en el cas d'actuacions que afecten l'arbratge del municipi, com per exemple la supressió o substitució d'arbratge, podes, tractament fitosanitaris... En aquests casos s'assabentarà a la ciutadania amb anterioritat de la realització dels treballs i les raons o beneficis col·lectius que promouen tals accions.

Capítol III. Autoritzacions municipals.

Quan per motius d'interés general s'autoritzen actes públics en parcs, jardins o zones verdes, s'hi han de prendre les mesures preventives necessàries perquè la major afluència de persones no cause perjudici als arbres, plantes i mobiliari urbà.

També per motius d'interés general, l'Ajuntament podrà autoritzar que es facen altres actuacions, sempre que aquestes no danyen les zones verdes en general i els arbres en particular, i tinguen un caràcter temporal.

Quan, per a fer obres, siga imprescindible l'entrada de vehicles en una zona enjardinada, praderia, parc, jardí, zona verda, o altres llocs pels quals aquesta ordenança prohibeix la circulació, caldrà l'autorització de l'Ajuntament que determinarà les condicions d'aquesta actuació. En acabar les obres, caldrà deixar el lloc en idèntica situació a la inicial.

En tot cas, totes aquestes autoritzacions s'han de sol·licitar amb antelació suficient a fi d'adoptar les mesures que es consideren necessàries, i s'atorgaran sense perjudici de la responsabilitat dels danys que per causa de les actuacions es produïsquen.

Capítol IV. Protecció de l'entorn.

Amb caràcter general, per a la bona conservació i manteniment de les diferents espècies vegetals dels parcs, jardins i zones verdes de titularitat municipal, així com els arbres plantats en la via pública, només el personal autoritzat podrà dur a terme els treballs específics de manteniment, i queden generalitzades les prohibicions següents:

Art. 1. Sacsar arbres, trencar o arrancar branques i fulles, danyar el sistema reticular, abocar líquids, encara que no siguen perjudicials, en les proximitats dels arbres i en les rases, escocells o forats.

Art. 2. Tallar flors, branques, talar, esporgar, arrancar o abatre, branques o fruits, gravar o arrancar-ne l'escorça, clavar puntes, lligar-hi engrunsadores, escales, ferramentes, suports de bastides, ciclomotors i bicicletes.

Art. 3. Xafar la gespa, excepte en casos en què hi haja indicacions en contra, introduir-s'hi i utilitzar-lo per a jugar o estacionar-s'hi damunt.

Art. 4. Depositar, encara que siga de forma transitòria, materials d'obra sobre els escocells dels arbres o abocar-hi qualsevol classe de productes tòxics o residus.

Art. 5. Abocar, en zones enjardinades i zones verdes, fems, residus, runes, pedres, papers, greixos o productes càustics o fermentables o qualsevol altre element.

Art. 6. Encendre foc, siga quin siga el motiu, en llocs que no estiguen expressament autoritzats i no tinguen instal·lacions adequades per a fer-ho.

Art. 7. Fer proves o exercicis de tir per a practicar punteria, encendre petards o focs d'artifici.

Art. 8. En els parcs i jardins o zones verdes, llavar vehicles, roba o estendre-la, i agafar aigua de les boques de reg, ni banyar-se en les fonts i estanys.

Art. 9. Els usuaris de les zones naturals i espais verds públics han de respectar el dret al descans i tranquil·litat d'altres usuaris, raó per la qual s'evitarà l'ús d'aparells sonors o de joc que puguen resultar molestos.

Art. 10. Es prohibeix el bany en les fonts públiques.

Art. 11. En els parcs i jardins o zones verdes, dur a terme qualsevol classe de treball de reparació d'automòbils i, si es tracta d'elements propis del parc o d'instal·lacions de concessionaris, es requerirà l'autorització preceptiva de l'Ajuntament.

Art. 12. No es permetrà efectuar inscripcions o enganxar cartells en els tancaments, suports de l'enllumenat públic o en qualsevol altre element existent en els parcs i jardins, llevat de casos molt especials i amb autorització de l'Ajuntament.

Art. 13. I, en general, les activitats que puguen derivar en danys a instal·lacions, elements vegetals o persones.

Capítol V. Accions que cal tindre en compte a les zones verdes en les actuacions urbanístiques o de manteniment.

Aquesta norma és de compliment tant per a les actuacions d'iniciativa pública com privada.

Abans de començar una obra pública o privada que pugua afectar zones enjardinades, zones verdes o a l'arbratge, s'han de prendre prèviament, a l'inici d'aquestes, les mesures de protecció necessàries per a evitar danys.

Caldrà l'assessorament del Servei Tècnic de Parcs i Jardins en projectes d'obres que afecten zones enjardinades, zones verdes o a l'arbratge viari relatiu a espècies, forma, distribució, i formes de conservació.

Es facilitarà el coneixement públic del patrimoni arbori de la població, promocionant la realització d'activitats cíviues relacionades amb els arbres i plantes i el seu entorn.

Art. 14. L'elecció de les espècies arbòries es farà en funció de la distància a la façana dels edificis i de l'orientació i dimensió del carrer i de l'espai disponible. Amb les mateixes premisses es triaran les espècies arbustives i la resta de plantes. Caldrà atènyer-se sempre a les indicacions de la Conselleria de Medi Ambient sobre la no inclusió d'espècies exòtiques i invasores.

Art. 15. El calibre mínim que s'ha d'utilitzar en les noves plantacions o reposicions d'arbres serà de 16/18 cm, si no pot ser i no és possible localitzar exemplars amb aquest calibre i ha de ser inferior, es col·locarà un tutor a cada exemplar.

Art. 16. S'instal·laran els sistemes de reg localitzat més adequats per a cada enjardinament i que gestione de forma més eficaç i més eficient l'aigua per a reg, a més serà de compliment obligatori, muntar en totes les instal·lacions de reg localitzat de nova creació o remodelació, al principi de l'esmentada instal·lació, una vàlvula antiretorn.

Art. 17.- Els sectors de reg localitzat es calibraran de tal forma que s'evite l'embassament i els vessaments d'aigua a la calçada o vorera.

Art. 18. Protecció de l'arbratge durant l'execució d'obres. En qualsevol treball públic o privat en què les operacions o passos de vehicles i màquines es porten a cap en terrenys en què hi haja arbres pròxims que es puguen veure afectats per la dita obra, a fi d'evitar que se'ls ocasionen danys.

Prèviament al començament dels treballs, per part de l'empresa executora d'aquestes obres, s'han de protegir els arbres amb elements de protecció rígida en el perímetre del tronc i tot al llarg d'aquest, en funció de l'altura, i amb un mínim de 180 cm des de terra, amb taulers, protectors metàl·lics o de goma, aïllaments, etc. Queda prohibit efectuar la protecció clavant grapes, claus o semblants.

A aquests efectes, s'entendrà que formen part de l'obra aquells arbres que estan situats dins del caixó d'obra o pròxims a la influència d'aquesta, entenent per pròxims els situats a menys de 2 metres del pas de maquinària, vehicles o qualsevol element de l'obra que pugua ocasionar danys a l'arbratge.

Aquestes proteccions no es retiraran fins que finalitzen les obres i haja desaparegut el perill de danyar-los.

Art. 19. Obertura de rases. Quan s'òbriguem clots o rases, pròximes a plantacions d'arbratge existent, bé siguin carrers, places, passejos o qualsevol altre tipus d'espais urbans, l'excavació no s'ha d'aproximar al peu de l'arbre a menys d'un metre. En aquells casos que, tot i complir el que s'ha assenyalat anteriorment, a causa de l'excavació siguin afectades arrels de grossària superior a 5 centímetres, aquestes s'han de tallar fent talls nets i llisos que es pintaran a continuació amb cicatritzant.

En els supòsits en què siga imprescindible fer rases a una distància inferior a l'anteriorment assenyalada, serà obligatori sol·licitar assessorament de la direcció del Servei Tècnic de Parcs i Jardins, i dur a terme les actuacions que aquesta indique. Serà per compte del contractista el cost de dur a terme aquestes actuacions, ja es tracte de trasplantament, fitació, poda, restitució etc. abonant el contractista a càrrec seu el trasplantament de l'exemplar, quan aquest siga necessari i possible.

Es triarà preferentment, per a obrir rases i clots pròxims a l'arbratge, l'època de repòs vegetal, (desembre, gener i febrer). Quan en una excavació de qualsevol tipus siguin afectades arrels d'arbratge, les arrels es mantindran a l'aire el menor temps possible, i es reomplirà de forma immediata o en el termini més breu possible, i a continuació se'n farà el reg. Aquests mateixos requisits seran de compliment obligatori en les noves plantacions i repicats.

Així mateix, s'ha de reconstruir la cobertura inicial de les zones enjardinades i zones verdes i afectades per l'obertura de rases, i reposar-les al seu estat inicial.

Art. 20. Escocells en la via pública. En la construcció de nous escocells es tindran en compte les normes que s'exposen a continuació:

- A) La dimensió de l'escocell s'adequarà a les característiques de l'espècie triada.
- C) L'escocell es distanciarà suficientment de les vores de la calçada i de la façana dels edificis.
- D) Els escocells ubicats en àrees d'ús de vianants es col·locaran de manera que no envaïsquen l'itinerari de vianants accessible.
- E) L'escocell estarà format preferentment per contorns enrasats a les voreres i es procurarà facilitar la recollida d'aigües pluvials.
- F) No es permetrà en cap cas l'acumulació de materials d'obra en els escocells.
- G) No es podran plantar arbres sobre canalitzacions de qualsevol servei, llevat de la xarxa de reg destinada específicament a l'arbratge. Si es planten prop de servicis, s'utilitzaran geotèxtils que impedisquen la invasió d'arrels a aquests.

H) Abans de la plantació de l'arbre es comprovarà el perfecte drenatge del clot en l'escocell, a fi d'evitar l'acumulació permanent d'aigua, que impedisca el creixement adequat o mort de l'arbre i es verificarà la qualitat de les terres aportades, substituint-la per terra vegetal lliure de llavors o elements de reproducció vegetativa latents, amb textura correcta per al desenrotllament radicular.

Art. 21. Queda prohibit l'abocament de líquids nocius en els escocells dels arbres, jardineres i testos grossos.

Art. 22. Queda prohibit l'ús de l'arbratge per a clavar cartells, subjectar cables, etc., o utilitzar-lo amb qualsevol fi que no siga específic de l'arbratge, se li provoquen danys o no.

Art. 23. Tales i abatiments d'arbres.

A) Les tales i abatiments d'arbres catalogats com a monumentals segons definició prevista en la Llei 4/2006, de 19 de maig, de Patrimoni Arbori Monumental, de caràcter privat en el municipi, estaran sotmeses a l'obtenció prèvia de la pertinent autorització dels tècnics municipals.

B) Les tales i abatiments d'arbres de caràcter públic en el municipi, dutes a terme pel Servei de Parcs i Jardins, excepte en els supòsits d'imminent perill per a la seguretat viària o de vianants, requerirà una disposició motivada amb caràcter individualitzat, que acredite la inviabilitat de qualsevol altra alternativa.

C) Les tales i abatiments per particulars d'arbres de titularitat pública per a l'execució de guals o similars, hi han d'obtindre la llicència urbanística municipal prèvia, que s'atorgarà amb la indemnització prèvia, si és el cas, del valor de l'arbre. L'autorització podrà implicar el trasplantament de l'exemplar. Tant la tala com el trasplantament es faran a càrrec del particular que sol·licita la llicència.

D) En les actuacions urbanístiques, una vegada concedida l'autorització, els treballs s'executaran d'acord amb les Normes Tècniques de Jardineria i Paisatgisme i s'ha de comunicar al Servei de Parcs i Jardins amb 48 hores d'antelació l'execució d'aquests. El fet de dur a terme l'actuació autoritzada sense el compliment de la totalitat dels requisits exigits, donarà lloc a la incoació del corresponent expedient sancionador, sense perjudici de l'exercici, si és el cas, d'altres possibles accions administratives i judicials que es consideren oportunes. L'autorització queda sempre sotmesa a la vigència de la llicència urbanística municipal, de manera que quedarà automàticament sense cap validesa jurídica, en el cas que la referida llicència urbanística caduque, siga anul·lada, revocada o quede sense efecte per qualsevol causa.

Art. 24. Per a fer la valoració d'arbres, enjardinaments, mobiliari i elements d'obra civil, quan es produïren danys a un arbre o quan per necessitats d'una obra, pas de vehicles, guals particulars, etc., encara que no en resulte mort o no siga necessari suprimir-lo, l'Ajuntament, calcularà la indemnització, sense perjudici de la sanció que corresponga, si és el cas, i valorarà l'arbre sinistrat en tot o en part, utilitzant el Mètode de Valoració de l'Arbratge Ornamental Norma Granada.

Els altres danys referents a enjardinaments, mobiliari i elements d'obra civil, es valoraran segons el cost que supose la seua reposició a la situació inicial.

Capítol VI. Protecció i defensa fitosanitària.

En relació a la protecció fitosanitària de parcs, jardins i zones verdes, es procedirà, en tot moment, dins del marc d'actuació que reflexa el Reial Decret 1311/2012, en què marca l'ús més racional i més sostenible dels productes fitosanitaris. En tot moment, només s'utilitzaran els autoritzats pel MAGRAMA per a parcs i jardins.

Art. 25. S'anirà implantant gradualment la gestió integrada de plagues i malalties, per a aconseguir reduir els efectes de l'ús dels plaguicides en la salut humana i en el medi ambient. També es normalitzarà la utilització de lluita biològica de plagues en els col·legis; es duran a terme soltes de depredadors naturals i es col·locaran trampes.

Art. 26. Quan en qualsevol zona verda o terreny privat, l'estat fitosanitari de la vegetació pugui ser causa de propagació de plagues o malalties d'importància, l'Ajuntament podrà decretar els tractaments que considere oportuns. Una vegada transcorreguts els terminis fixats, si els propietaris d'aquests terrenys no han dut a terme les actuacions decretades, aquestes podran ser fetes subsidiàriament per l'Ajuntament a càrrec d'aquells.

Capítol VII. Protecció d'animals i la seua tinença en parcs, jardins i zones verdes.

La protecció de totes les espècies animals que hi ha en els parcs i jardins es regularà tenint present l'ordenança existent de protecció i tinença d'animals de companyia:

Art. 27. Es prohibeix caçar qualsevol tipus d'animal, així com espantar, i inquietar els coloms, pardals o qualsevol altra espècie d'au o animals de la gàbia del parc, perseguir-los o tolerar que els perseguisquen gossos i altres animals.

Art. 28. Es prohibeix la tinença en aquests llocs d'utensilis o armes destinats a la caça d'aus o altres animals, com ara tiradors de goma, ceps, escopetes d'aire comprimit, etc.

Art. 29. Es prohibeix l'abandó d'animals o espècies de cap tipus, pels usuaris dels parcs i jardins.

Art. 30. Quan per les característiques i circumstàncies de determinats animals siga acceptable la seua donació per a incloure'l en la gàbia, aquesta ha de ser autoritzada per l'Ajuntament.

Art. 31. La conducció i estada lliure d'animals domèstics o domesticats en parcs, jardins o zones verdes de titularitat municipal, s'ajustarà als articles 14 i 15 de l'Ordenança municipal de protecció i tinença d'animals de companyia.

Art. 32. Les persones que conduïsquen aquests animals domèstics o domesticats estaran obligats a arreplegar els excrements que aquests produïsquen i a depositar-los en les papereres o recipients habilitats a l'efecte d'això. Així mateix, els qui els conduïsquen, impediran que els animals facen mal als elements vegetals, elements de joc o mobiliari urbà.

Art. 33. No es podrà deixar menjar als animals en llibertat dels parcs, jardins i zones verdes; es prohibeix que els animals de companyia beguen directament de les fonts públiques.

Art. 34. Els propietaris dels animals impediran que s'alimenten de vegetació i que causen danys als arbres i la resta de plantes.

Art. 35. La responsabilitat derivada del comportament dels animals i dels danys que aquests produïsquen, serà de les persones que els tinguen a càrrec seu o, si és el cas, del seu propietari, de conformitat amb la legislació vigent (article 1.905 del Codi Civil).

Art. 36. Els usuaris dels parcs i jardins no podran abandonar en aquests llocs espècies d'animals de cap tipus.

Art. 37. La conducció, trànsit o tracte d'animals en les zones de parcs i jardins de titularitat municipal no prevista en els articles anteriors, que exigisquen l'adopció de mesures de seguretat o sanitàries, necessitaran obtenir l'autorització municipal prèvia .

Capítol VIII. Protecció del mobiliari urbà

L'Ajuntament adoptarà totes les mesures al seu abast perquè el mobiliari no puga provocar accidents a l'hora de ser utilitzat pels usuaris, raó per la qual tots els elements existents en els parcs, jardins i zones verdes, cal mantindre'ls en bon estat ús.

Art. 38. No es permetrà cap tipus de manipulació o utilització d'aquests que embrute, deteriore o perjudique la funció normal dels elements esmentats; els causants del seu deteriorament o destrucció seran responsables, no sols de la reparació del dany produït, sinó que a més, seran sancionats d'acord amb la falta comesa.

Art. 39. No es permetrà l'ús inadequat del mobiliari, dur a terme inscripcions o pintades i qualsevol altre acte contrari a la seua normal utilització o que perjudique o deteriore la seua conservació.

Art. 40. La utilització dels jocs infantils es durà a terme d'acord amb l'edat adequada per a cada sector o joc, així com tampoc la utilització dels jocs en forma que puguen destruir-se o trencar-se.

Art. 41. Els desperdiciis i altres residus s'han de depositar en les papereres o contenidors destinats a aquest fi, instal·lats en els parcs i la resta de zones verdes, com ara zones amb taules en berenadors i/o pícnic.

Capítol IX. Vehicles en els parcs, jardins i zones verdes

Art. 42. Els vehicles destinats al "transport" no podran circular pels parcs llevat dels destinats al manteniment d'aquests i a la velocitat de com si es tractara d'una zona de vianants.

Art. 43. En els parcs i jardins públics, només podran circular bicicletes, patins i monopatins en aquelles zones especialment i degudament destinades i senyalitzades per a això.

Art. 44. Els vehicles de discapacitats podran circular lliurement per tots els parcs i jardins i, amb aquesta finalitat, s'hi habilitaran les entrades i accessos pertinents.

Capítol X. Règim jurídic

Art. 45. Qualsevol persona, natural o jurídica, podrà denunciar davant l'Ajuntament de Quart de Poblet qualsevol infracció d'aquesta ordenança.

Art. 46. Els agents de la Policia Local i personal del Servei de Parcs i Jardins tindran compte del compliment del que disposa aquesta ordenança i formularan les denúncies corresponents als infractors d'aquesta. La tramitació i resolució de les denúncies formulades, s'adaptarà a la normativa general de procediment administratiu aplicable a aquest efecte.

Art. 47. Les responsabilitats derivades de l'incompliment de les obligacions assenyalades en aquesta ordenança seran exigibles no únicament pels actes propis, sinó també pels d'aquelles persones de qui s'haja de respondre i pel comportament dels animals de què siga propietari.

Capítol XI. Infraccions

Art. 48. Infraccions lleus.

- A) No protegir els elements arboris que queden en la zona d'obres, davant de possibles impactes i danys que puguen produir-se.
- B) Tirar papers o deixalles fora de les papereres o contenidors adequats. Embrutar el recinte o vies siga quina en siga la manera.
- C) La pràctica d'activitats que puguen ocasionar danys i/o molèsties, que s'han de dur a terme en aquells espais expressament habilitats per a tal finalitat.
- D) La utilització dels jocs infantils per persones majors de l'edat establida per a cada joc en concret, així com la utilització indeguda de les instal·lacions i del mobiliari urbà.
- E) Deteriorar elements vegetals o materials quan el dany no repercutisca en l'estat fisiològic i valor d'aquest.
- F) Estacionar o circular bicicletes en llocs no autoritzats.
- G) Caminar per parterres o zones enjardinades, expressament delimitades per bardisses, tanques o encintats provisionals.
- H) Practicar jocs i esports en forma i llocs inadequats.
- I) Enfilat o pujar als arbres, mobiliari o elements decoratius
- J) Molestar els usuaris o animals que hi ha en els espais enjardinats.
- K) Efectuar inscripcions o enganxar cartells en els tancaments, elements constructius de mobiliari urbà o vegetals.
- L) Qualsevol altra que arregleque aquesta ordenança i que no estiga tipificada com greu o molt greu.

Art. 49. Infraccions greus:

- A) La reincidència en infraccions lleus.
- B) La implantació d'espais enjardinats contravenint el que disposa l'articulat del capítol IV.
- C) Ocupació d'espais enjardinats sense la perceptiva autorització municipal.
- D) Podar arbratge públic sense la perceptiva autorització o supervisió municipal.
- E) Danys intencionats en l'arbratge públic i en zones verdes, que comprometa la supervivència dels exemplars arboris.
- F) Tirar residus vegetals, inerts etc. en terrenys municipals o de propietat particular.
- G) Causar danys al mobiliari urbà.
- H) Sacsar, trencar, cremar, sostroure o arrancar els arbres o plantes, tallar o trencar branques, gravar o raspar-ne l'escorça, pintar-los o fer-los grafitis, foradar-los o danyar-los d'alguna manera, abocar aigües brutes o materials perjudicials en les seues proximitats, incitar o permetre a animals domèstics danyar els arbres o plantes del jardí, sistemes de reg o qualsevol altre element del jardí, així com utilitzar-los com a suports d'instal·lacions per a anuncis o cossos estranys, sense l'autorització pertinent.
- I) Utilitzar arbres o plantes com a suport per a línia elèctrica, d'enllumenat o telefònic, lligar al tronc qualsevol tipus de corda o fil d'aram (incloses banderes d'actes festius), sense autorització prèvia dels serveis municipals corresponents.
Els serveis municipals podran eliminar qualsevol tipus de corda o lligam que no haja sigut autoritzat per l'Ajuntament o que puga estar causant algun tipus de dany a l'arbratge.
- J) Dur a terme qualsevol tipus d'abocaments o depòsits en escocells o espais enjardinats, així com utilitzar l'espai verd per a abocar materials de construcció o altres residus de qualsevol naturalesa.
- K) Circular amb vehicles de motor per l'interior de les zones verdes, parcs o jardins, fins i tot introduir-los amb motor apagat, llevat que hi haja autorització expressa per a fer-ho.
- L) Circular amb animals pels espais enjardinats sense ajustar-se al que preveu l'ORDENANÇA MUNICIPAL DE PROTECCIÓ I TINENÇA D'ANIMALS DE COMPANYIA.
- M) Dur a terme, en els espais enjardinats, qualsevol classe de treballs de reparació d'automòbils o elements aliens a les zones verdes, així com treballs d'obra, fontaneria i electricitat sense la supervisió i autorització corresponent.
- N) No ajustar-se a les condicions ni als terminis marcats per a qualsevol canvi de condicions agronòmiques de l'espai enjardinat en els seus elements vegetals.
- O) Deficient estat de conservació i fitosanitari dels espais enjardinats privats.

Art. 50. Infraccions molt greus:

- A) La reincidència en infraccions greus.
- B) Instal·lació inadequada en espais enjardinats de xarxes de serveis.
- C) Utilització de les xarxes de reg municipals o els seus elements per a interès o finalitat privada.
- D) Que l'acció o omissió infractora afecte arbusts exemplars i arbres d'edat superior a 20 anys, així com plantacions expressament catalogades o pertanyents a espais enjardinats d'interés historicocultural.
- E) Talar o trasplantar arbratge públic sense la preceptiva autorització municipal.
- F) Encendre foc i dur a terme qualsevol activitat pirotècnica en els espais enjardinats i arbratge viari excepte en els supòsits que expressament s'autoritzen.
- G) No executar la compensació o reposició indicada en els projectes d'urbanització.

H) Danyar o sostroure de la seua ubicació qualsevol element del mobiliari del jardí o jocs infantils, així com del sistema de reg o de l'enllumenat de l'espai enjardinat quan repercutisca en l'estat fisiològic i valor d'aquests.

I) Encendre o mantindre foc, llevat que hi hagen llocs especialment habilitats per a fer-ho.

Capítol XII. Sancions.

Les infraccions tipificades en aquesta ordenança seran sancionades d'acord amb les multes següents, sense eximir el pagament d'aquestes de la compensació que corresponga en cada un dels casos.

A) Les lleus amb multa de fins a 300,00 €.

B) Les greus amb multa de 301,00 fins a 1.000,00€.

C) Les molt greus amb multa entre 1.001,00 € fins a 3.000,00 €.

La quantia de les sancions es graduarà tenint en compte la naturalesa dels perjudicis causats, la intencionalitat, reincidència i altres que hi puguen concórrer.

S'entendrà que incorren en reincidència qui haja sigut objecte de sanció ferma per una infracció de la mateixa naturalesa de les regulades en aquesta ordenança en el terme d'un any.

Art. 51. Seran responsables les persones físiques o jurídiques que porten a cap els actes o incomplisquen els deures que constituïsquen la infracció.

Art. 52. En el supòsit que la infracció comesa contra aquesta ordenança vulnere altres preceptes, lleis generals o especials, Alcaldia comunicarà el fet a l'autoritat o administració competent perquè en prenga coneixement i tinga els efectes legals que pertocuen.

Art. 53. El procediment per a la imposició de les sancions corresponents serà el que estableix el RD 1398/93, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament per a l'exercici de la Potestat Sancionadora.

Art. 54. En tot cas, si les conductes sancionades han causat danys i perjudicis als béns municipals, la resolució del procediment podrà, en els termes establits en l'article 22 del RD 1398/93, de 4 d'agost, declarar:

A) L'exigència a l'infractor de la reposició al seu estat originari de la situació alterada per la infracció.

B) La indemnització pels danys i perjudicis causats, quan la seua quantia haja quedat determinada durant el procediment.

Per a fer la valoració d'aquest danys es procedirà:

A) Per als danys a elements vegetals es calcularà el cost de reposició amb un element de dimensions adequades més les despeses de cultiu fins arribar a l'edat en què es va

produir el dany. En el cas de l'arbratge s'aplicarà el Mètode de Valoració d'Arbratge Ornamental, NORMA GRANADA.

B) Per als danys en altres elements es calcularà el cost de subministrament i instal·lació d'aquest element o el seu component en cas de danys parcials.

Art. 55. Com a mesura cautelar, es podrà determinar les suspensions d'obres o permisos per a actes que contradiguen el que disposa aquesta ordenança.

Disposicions finals.

Primera. Aquesta ordenança entrarà en vigor als quinze dies de la seua publicació en el *Butlletí Oficial de la Província*.

Segona. L'Alcaldia queda facultada per a dictar quantes ordres o instruccions siguen necessàries per a l'adequada interpretació, desplegament i aplicació d'aquesta ordenança.

Tercera. En tot allò no previst en aquesta ordenança regiran les ordenances generals de la corporació i altres normes d'aplicació.

ANNEX I

Catàleg d'agrupacions o arbres singulars.

Basant-se en les competències pròpies d'aquest Ajuntament i motivat per criteris de singularitat, raresa, edat, grandària, morfologia., valor paisatgístic i històric, l'Ajuntament de Quart de Poblet podrà catalogar, descatalogar i protegir arbres singulars o agrupacions d'arbres i arbusts establint, per decret d'Alcaldia, les condicions i actuacions en què s'ha de regular la seua conservació, així com donar-ne de baixa per causa motivada o donar-ne d'alta nous exemplars.

Dins d'aquest catàleg hi ha arbres singulars que per la seua longevitat, la seua estructura, i fins i tot per l'amalgama cultural o històrica que contenen es converteixen en arbres amb personalitat pròpia.

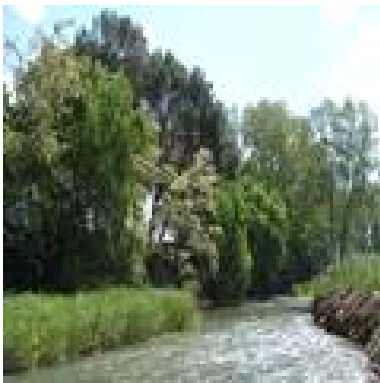
El concepte de patrimoni recorre el camí que va des del material (el tangible) a l'immaterial (l'intangible); és un terme que inclou molt diverses manifestacions entre les quals alguns éssers vius molt singulars que denominem "arbres o agrupacions d'arbres singulars":

Dins d'aquest catàleg inicial trobem:

- 1. Entorn del Parc Fluvial**
- 2. Omeda de l'Av. de Ramón y Cajal.**
- 3. Plataners de l'Av. de Sant Onofre.**
- 4.- Pins pinyoners de l'Auditori Molí de Vila.**
- 5.- Pins *halepensis*, del Depòsit d'Aigües del carrer de Trafalgar.**
- 6.- Xiprers *sempervirens* del Cementeri Parroquial.**

1. ENTORN PARC FLUVIAL.

El Túria ha format part de la vida a Quart des de l'antiguitat. Justament ací, al nostre poble, el riu forma un gual natural amb aigües més manses cosa que ha permés salvar les aigües i travessar el curs d'aigua. Precisament en aquest fet té origen la construcció del "Vell Pont del Riu". Alguns li han adscrit origen romà, encara que de moment no comptem amb dades fefaents que ens permeten confirmar que el vell pont de Quart date d'època tan remota.

El riu fins a mitjan del segle XX va ser un espai i un entorn amb gran activitat tant lúdica com agrària. Generacions de quartans i quartanes han gaudit de les seues aigües i les seues riberes, de caps de setmana en família i de rogles de Pasqua. També ha sigut un entorn fèrtil i ric, on prosperaven els cultius d'horta i els arbres fruiters. La industrialització de l'últim terç del segle XX va degradar prou l'entorn, i va distanciar els habitants del riu. No obstant això, amb l'arribada del segle XXI, la recuperació d'aquest entorn i la seua posada en valor com a Parc Fluvial ha permés que el seu gaudi, el seu ús lúdic i el seu valor patrimonial siga hui en dia reconegut per la ciutadania. Dins del parc podem trobar tres ambients diferenciats: el riu, el bosc i els cultius.

El tram de riu Túria englobat dins del Parc Natural té una longitud de 35 quilòmetres i actua com a eix vertebrador d'aquest alhora que com a corredor biològic. El projecte

de recuperació de les riberes s'inicia, per part de l'Ajuntament de Quart de Poblet, l'any 2000 amb l'ajuda de l'INEM i el SERVEF, utilitzant fons europeus, i amb l'aportació municipal que va impulsar diferents programes de recuperació i manteniment de la ribera del riu al seu pas pel municipi. Tot això amb anterioritat a la declaració de Parc Natural l'any 2007 que no ha significat que aquest ajuntament no continue duent a terme tasques de manteniment dins del tram del parc que correspon a aquest municipi.

La superfície boscosa inclosa en l'àmbit de protecció del parc està constituïda per tres masses diferenciades (La Vallesa, Les Rodanes i El Palmerar-La Pea), on el pi blanc és l'element arbori dominant juntament amb la màquia mediterrània.

Les explotacions agrícoles, ecosistemes fortament antropitzats representen una extensa superfície destinada sobretot al cultiu de regadiu, fonamentalment de cítrics i hortalisses, i en menor grau al cultiu de secà (garrofera, ametler i olivera). Potser el major interès d'aquests ambients resideix en els valors didacticoculturals associats a aquests i que permetran incrementar les possibilitats d'incorporació de recursos a l'economia rural.

2.- OMEDA DE L'AV. DE RAMÓN Y CAJAL.

L'actual avinguda de Ramón y Cajal conserva una omeda antiga, hui apareix com una illa d'arbres en un entorn urbà, però fins no fa moltes dècades aquest era un entorn d'horta per on passa la séquia de Mislata, una de les set séquies mare sota la tutela del Tribunal de les Aigües de València. Aquesta forma part d'una xarxa d'enginyeria hidràulica representativa d'una forma d'assentament humà, d'intervenció en l'entorn i explotació dels seus recursos que s'ha produït en La Vega de València des de la romanització; i d'ací el seu extraordinari valor històric i etnològic. Aquest tram històric de la séquia de Mislata posseeix a més un valor constructiu i paisatgístic ja que és en l'actualitat l'únic tram de séquia mare que conserva el seu caixer original així com el seu traçat sinuós i l'únic que manté el seu caràcter de paisatge de regadiu tradicional (va ser declarat BIC en 2006).

Fins al segon quart del segle XX el sistema de la séquia de Mislata s'havia mantingut de forma quasi inalterable, amb una longitud de la séquia mare o major de 12 quilòmetres, a més de tots els braços secundaris, creuant els termes de Manises, Quart de Poblet, Mislata, Xirivella i València. També havia mantingut el seu perímetre de reg, avaluat en unes 1000 Ha; fins al desviament del riu Túria en la dècada de 1960 i el creixement urbà de Mislata i la ciutat de València, que l'han reduït en l'actualitat a unes 100 Ha. entre Quart de Poblet, Mislata i Xirivella. L'actual omeda compta amb aproximadament 38 exemplars de diferents calibres entre els quals destaca un que té 25 m de copa i 3,03 m de tronc.

La séquia de Mislata és el segon gran sistema hidràulic de l'horta de València que pren aigua pel marge dret del riu Túria. El seu assut es troba a la zona alta de Manises, després de l'assut de Quart i circula per la dreta del riu, fins que ix de l'antic nucli urbà (a la Plaça Sant Rafael-Turégano). Llavors creua l'antic Regne de València (antic Camí de València) i es dirigeix cap al sud-est per la Partida de la Senda, on es troba el partidor que divideix la séquia. Aqueix partidor es troba en els voltants de

l'Omeda, just en el carrer Sant Cecília. Des d'allí un dels ramals d'aigua gira cap al sud, a la Partida de l'Arquillo, en paral·lel a la séquia de Faitanar.

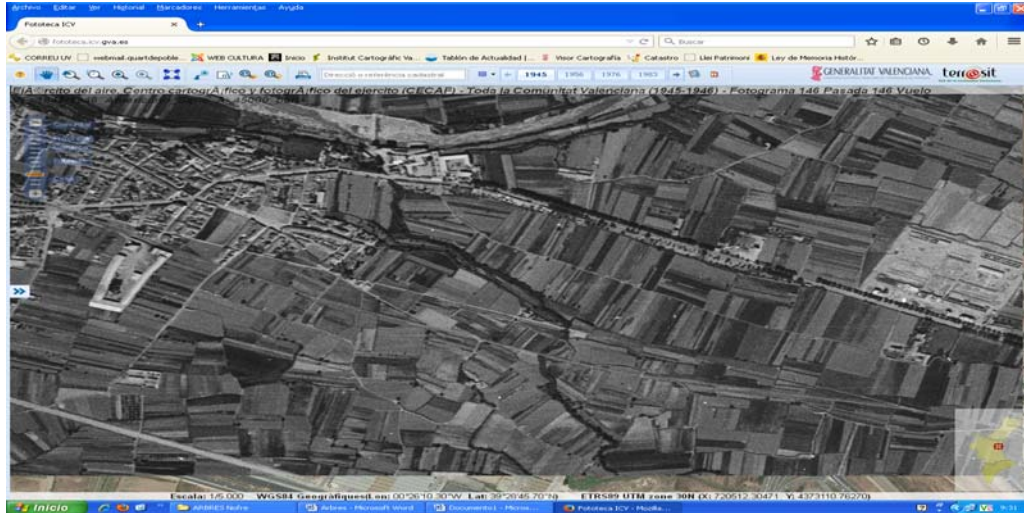

Foto presa pel CECAF anys 1945-46.

3. PLATANERS DE L'AV. DE SANT ONOFRE.

- En l'actualitat, l'avinguda mostra l'estètica d'un bulevard en el sentit clàssic, amb àmplies voreres i un passeig central orlat de plàtans anyencs, que li proporcionen bona ombra, hui en dia trobem més de 100 arbres, però no sempre va ser així. Fins a pràcticament l'últim terç del segle XX, el traçat de l'avinguda va ser prou rústic, sense pavimentar i amb un entorn que combinava noves construccions amb edificacions tradicionals.

- L'origen de l'existència d'aquesta avinguda es troba al final d'aquesta, on des del segle XIV s'alçava l'ermita. Encara que en origen es localitzava aïllada i distant del poble, en la partida rural que rebia el nom de l'anacoreta, hui en dia l'ermita es troba en l'entorn urbà de Quart, i és el destí final de molts dels passejos dels quartans i quartanes per l'avinguda de Sant Onofre. Compta la tradició local que l'ermita va ser erigida en el lloc en què es troba per petició del mateix sant, que se li va aparèixer al moliner del molí de la Senyoria de Poblet per a encomanar-li que el poble li construïra una ermita en el seu honor. Segles després, aquest camí de pelegrinatge des de l'antic poble de Quart fins a l'aïllada ermita, s'ha convertit en una de les artèries principals del municipi. Prova d'això és l'evolució del nom, que en origen i tradicionalment es denominava "Barranc de Quart i Calvari"; posteriorment va ser "Avinguda 14 d'abril", i finalment avinguda de Sant Onofre, nom que ha perdurat fins a l'actualitat encara que popularment s'acurte com "l'avinguda".

- La urbanització de l'avinguda es produeix durant la II República, sent alcalde de Quart Salvador Vila Vilar. En plena guerra civil, també es duen a terme algunes obres d'eixamplament i adequació en què es coneixia llavors com a avinguda 14 d'abril (actual avinguda de Sant Onofre), i en 1938 es proposa la plantació d'arbres en l'Avinguda.

-Els arbres tan característics de l'avinguda, els enormes plataners, formen part del seu paisatge des d'almenys 1940, quan es van comprar 20 plançons per a ser trasplantats. Des de llavors, han passat moltes dècades i els arbres s'han convertit en un element essencial i característic de l'avinguda. Sens dubte, com a arbres caducifolis són un indicador perfecte del pas de les estacions de l'any: a la primavera floreixen i les seues grans fulles cobreixen amb un dosser verd tota l'avinguda, protegint-nos del sol a l'estiu. A la tardor, ja de color marró, les fulles cauen a terra; deixant els plataners pelats per a passar l'hivern, i facilitant que la llum i el sol il·luminen l'avinguda.

PINS PINYONERS DE L'AUDITORI MOLÍ DE VILA.

- Els molins hidràulics valencians són exemples paradigmàtics de les instal·lacions productives d'època preindustrial i de l'ús de l'energia hidràulica en els processos productius. Es tracta d'una casa/alqueria sobre una séquia que genera l'energia per a moure una roda (el rodet), originàriament de fusta, que mitjançant un eix mou les moles que es troben a la sala del molí. A causa de les seues característiques, els molins es converteixen en un element patrimonial que pren significat més enllà de si mateix, perquè s'integren en un paisatge cultural més ampli i ric en patrimoni hidràulic. Sens dubte, quan parlem d'aquest tipus de molins, parlem de l'horta, de les séquies, dels assuts i, en definitiva, de la forma de vida que fins no fa molt caracteritzava la quotidianitat de Quart; no sols perquè l'economia era agrària sinó també perquè el blat i la farina eren part bàsica de la dieta de les famílies.

-A Quart destaquen tres molins: el de Real, el de Vila i el d'Animeta. Tots ells sense ús industrial en l'actualitat.

- El Molí de Vila s'ubica sobre el caixer de la séquia de Mislata en la partida de l'Alcota, i aprofitava la força de l'aigua de la séquia de Mislata. En origen va ser un molí fariner que podria remuntar-se al segle XVIII, encara que amb seguretat data del segle XIX. En 1913, el quartà Rafael Vila Vilar el va remodelar i en la seua fase moderna va ser destinat a la mòlta de vernís, convertint-se en un centre de producció clau per a la indústria ceràmica de Quart i Manises.

- El molí comptava amb una tàpia perimetral que tancava el recinte, on un hort precedia l'immoble i on s'ubicava la casa dels propietaris. L'edifici del molí és de dues crugies paral·leles a la façana i l'accés al molí es feia per una porta en un lateral. En els anys 90 l'immoble va ser adquirit per l'Ajuntament i reconvertit en Auditori Municipal.

5 PINS HALEPENSIS DEL DEPÒSIT D'AIGÜES DEL CARRER TRAFALGAR.

- El depòsit d'aigua està situat a l'avinguda de Trafalgar, prop de l'ermita de Sant Onofre on es troba el depòsit elevat. Forma part d'un sistema per a la potabilització i canalització d'aigües, construït en 1850 per la "Societat d'Aigües Potables i Millores de València".

- El sistema comença en la presa que hi ha aigües amunt de l'Assut de Moncada, des d'on ix un aqüeducte subterrani que condueix l'aigua fins als filtres (en la població de Manises) on hi ha dues basses, una de decantació de 900 metres cúbics i una altra on es duu a terme la funció de filtrar les aigües amb arena. L'aigua filtrada és conduïda fins a aquest depòsit cobert (900 metres³) i d'ací es distribuïa l'aigua a la ciutat de València i a altres poblacions de l'Horta.

- A mitjan s. XIX s'inicien les obres de subministrament d'aigua potable a la ciutat de València. El projecte comptava amb un conjunt d'elements entre els quals destacava la presa d'aigua del riu a Manises i les basses de decantació, obres de canalització, un depòsit a Quart i un depòsit de distribució a la Creu de Mislata (l'actual Museu d'Història de València). La canalització partia del depòsit situat enfront del parc de Sant Onofre i baixava pel carrer de Trafalgar fins a l'antic pas a nivell; una zona que en aquella època eren les rodalies despoblades del nucli urbà de Quart, i que ara és una de les zones més transitades i més poblades del municipi.

- Fins als anys 60, el transvasament d'aigua es feia per dos grans tubs que anaven al descobert, i que salvaven els barrancs i barranquets de la zona. Després seguint una línia recta recorre els carrers de Joan XXIII, Pius XII i Jaume Balmes, fins al conegut com a Sifó de Bolos. Precisament, el traçat rectilini d'aquests carrers evidencia el recorregut de l'aqüeducte, ja que es van fer respectant el traçat de l'aqüeducte que passava pel centre del carrer. L'encreuament de l'Aqüeducte d'Aigües Potables amb la Séquia de Mislata se salvava mitjançant un sifó que passava per davall de la séquia. Es trobava enmig de l'horta, a continuació del que hui en dia és el carrer Jaume Balmes, després de creuar el carrer de Sant Cecília. Històricament, aquest ha sigut un punt crític en el subministrament d'aigua a la capital del Túria.

XIPRERS FAÇANA CEMENTERI PARROQUIAL.

El costum de destinar un lloc determinat per a soterrar els difunts apareix ja en èpoques molt antigues. Són les conegudes com a necròpolis, si bé el concepte modern de "cementeri" naix amb el cristianisme. Roma i altres civilitzacions antigues van optar pel tipus de soterrament subterrani (catacumba), però prompte es va estendre el costum de soterrar la gent prop de les tombes dels màrtirs i al voltant de les esglésies dins dels centres urbans. Amb el pas del temps, per raons sanitàries i d'espai, les autoritats civils i eclesiàstiques de les principals ciutats van ordenar la construcció d'un cementeri per a cada població allunyat del centre urbà, i a poc a poc els municipis es van anar fent càrrec de la seua construcció i custòdia; encara que es va mantindre, en general, el caràcter confessional del cementeri.

Ja en el segle XX, els cementeris són generalment construïts com a parcs, amb avingudes d'arbres (ciprers, sobretot) que voregen les tombes (sepulcres a terra o blocs de nínxols); aquest és l'esquema seguit pel Cementeri de Quart de Poblet.

- **Els Cementeris de Quart**

L'evolució històrica i demogràfica de Quart de Poblet ha fet que al llarg de l'últim segle, la ubicació del Cementeri haja patit canvis. En l'actualitat hi ha tres cementeris distints en el municipi.

El cementeri històric de Quart, conegut com a **Cementeri Vell**, s'ubicava annex a l'església de la Puríssima Concepció. S'accedia des de l'església pel tram final del carrer de Sant Onofre, i va funcionar fins a principis del segle XX. Després de la missa funeral una comitiva encapçalada pel taüt, que es portava al muscle, eixia per la porta de l'Església i Girava per l'estret carrer de sant Onofre per a dirigir-se al cementeri que es trobava darrere de l'església.

Va ser durant el primer terç del segle XX quan el municipi va experimentar grans progressos urbanístics: entre 1910-1911 s'alça el nou Casino L'Amistat, en l'actual plaça del País Valencià; es perforen nous pous per a l'abastiment general; en 1922 s'inaugura el tramvia de cavalls, electrificat tres anys després, que millora la comunicació amb la capital; en 1926 s'instal·la l'enllumenat públic, per citar només els avanços més importants.

També en aquesta època, en 1911, s'abandona el Cementeri Vell, la ubicació urbana del qual resultava insalubre per a les idees higienistes de l'època, i es construeix un nou Cementeri Municipal, prou allunyat del nucli habitat de l'època, al sud de la A-3 quasi en el límit municipal.

Aquest nou cementeri, conegut com a **Cementeri Parroquial** es troba en la Partida del Rollet, on s'encreuen el Camí de Samarra i el Camí Vallador. Precisament, el camí d'accés des de l'antic pas a nivell (Camí de Samarra) va passar a denominar-se "Camí del Cementeri". Aquell nou cementeri de 1911 era de grans dimensions per als escassos 2000 habitants que tenia el municipi. Amb el temps, va anar ampliant-se progressivament, i l'augment demogràfic del municipi i les noves necessitats i reglamentació van exigir la construcció d'un nou cementeri.

El cementeri parroquial encara manté l'aura d'un cementeri tradicional, amb una tàpia d'obra i xiprers emmarcant el recinte, que es van plantar (almenys 4 d'aquests a l'entrada) i daten de 1933; i en 1940 van plantar els de l'interior. Actualment només sobreviuen 2 dels 4 xiprers que es van plantar en l'entrada del cementeri.

En l'actualitat i des de la dècada del 2000, l'ajuntament va construir un cementeri de nova planta i de gestió municipal. Conegut com a **Cementeri Municipal**, s'ubica en la zona del Braç Forà, en el límit amb el terme amb Aldaia, i és el cementeri de referència en l'actualitat.

AJUNTAMENT DE
Quart
de Poblet

Secretaria